

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Barbara Halamus-Dyląg

Protokolant : starszy sekretarz sądowy Katarzyna Piątek

po rozpoznaniu w dniu 08 czerwca 2016 r. w Olkuszu

na rozprawie

sprawy z powództwa S. S.

przeciwko pozwanej Z. S.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

I. Oddala powództwo w całości ,

II. Zasądza od powoda S. S. PESEL (...) na rzecz pozwanej Z. S. PESEL (...) kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych w tym podatek 23 % VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej pozwanej z urzędu ,

III. Obciąża kosztami sądowymi w sprawie powoda S. S. i uznaje za pobrane w całości ,

UZASADNIENIE

Powód S. S. w pozwie złożonym w tut. Sądzie w dniu 18 stycznia 2016r. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego nałożonego na niego względem pozwanej Z. S. w kwocie 300 złotych miesięcznie wyrokiem tut. Sądu z dnia 14 stycznia 2014r. w sprawie o sygn.akt III RC 301/13.

W uzasadnieniu pozwu powód podał , że od czasu obciążenia go obowiązkiem alimentacyjnym względem pozwanej nastąpiła zmiana okoliczności zarówno po stronie uprawnionej jak i zobowiązanego uzasadniająca uchylenie tegoż obowiązku alimentacyjnego. Powód podał , że w marcu 2015r. pozwana nabyła uprawnienie do pobierania świadczeń emerytalnych , choć – jak podał – nie posiada wiedzy w jakiej wysokości pozwanej przysługuje to świadczenie. Z dniem 31.12.2015r. powodowi wygasła umowa o pracę w firmie (...) -logic i pracodawca nie przedłużył mu umowy. Obecnie powód przebywa na zasiłku chorobowym , który pobiera w wysokości 1.400 złotych miesięcznie. Pogarsza się stale także stan zdrowia powoda , który leczy się urologicznie , kardiologicznie , neurologicznie i onkologicznie , a na leki wydatkuje kwoty około 300 złotych miesięcznie. Powód obecnie nie przebywa w swoim mieszkaniu w W. , które zajmuje również pozwana. Był zmuszony się z niego wyprowadzić z uwagi na częste sytuacje konfliktowe do jakich dochodziło z pozwaną. Powód utrzymuje to mieszkanie w kwocie około 800 złotych miesięcznie. Pozwana winna wyprowadzić się z tego mieszkania do końca marca 2016 na mocy wyroku eksmisyjnego z dnia 6.03.2015r. sygn.akt IC 911/14.

W odpowiedzi na pozew z dnia 07.03.2016r. pozwana Z. S. wniosła o oddalenie powództwa w całości i podniosła , że nie jest w stanie własnymi siłami z własnych środków zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb. Pozwana

podaje, że od września 2015r., a nie od marca 2015r. pobiera emeryturę w wysokości 1087 złotych miesięcznie, którą niemal w całości musi przeznaczać na opłaty związane z najmem mieszkania. Pozwana została pozbawiona „dachu nad głową” przez powoda, który w kwestii mieszkania będącego dorobkiem ich życia oszukał ją i zmuszona została do wynajęcia innego lokalu. Koszty utrzymania wynajmowanego mieszkania wynoszą 800 złotych i gdyby nie alimenty od powoda, na życie pozostawałaby jej kwota ok. 300 złotych miesięcznie. Pozwana pomimo alimentów od powoda nadal żyje na skraju ubóstwa, nie dysponuje środkami na zakup leków, których koszt wynosi ok. 200 złotych. Odzież kupuje sporadycznie w sklepach z odzieżą używaną. Pozwana musiała zakupić do nowego mieszkania lodówkę za 1.000 złotych. Ponieważ nie dysponowała gotówką, zmuszona była do zakupu jej na raty, które spłaca po 65 złotych miesięcznie. Sytuacja powoda jest dużo lepsza aniżeli pozwanej. Powód utrzymuje puste mieszkanie w W., a sam mieszka, nie u znajomych – jak podaje – ale w zakupionym przez siebie domu pod K., którego posiadanie ukrywa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wyrokiem z dnia 14 stycznia 2014r. wydanym w sprawie o sygn.III RC 301/13 tut. Sąd zasądził od powoda S. S. na rzecz pozwanej Z. S. alimenty w kwocie po 300 złotych miesięcznie, płatne do jej rąk do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W dacie orzekania o powyższym obowiązku alimentacyjnym pozwana Z. S. nie posiadała żadnych dochodów, była osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, nie posiadała jeszcze – z uwagi na wiek - uprawnień emerytalnych, korzystała więc z zasiłku okresowego w wysokości 271 złotych miesięcznie i zasiłków celowych z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w W.. Pozwana zamieszkiwała w mieszkaniu powoda S. S. w W., które niegdyś było ich wspólnym mieszkaniem – ich dorobkiem. Pozwana w okresie pozostawania bez środków do życia zrzekła się na rzecz powoda swojej części mieszkania w zamian za umożliwienie jej stałego w nim zamieszkiwania i przejęciem przez powoda zobowiązania, że będzie w całości to mieszkanie utrzymywał, a w przyszłości daruje je ich córce. W dacie orzekania o obowiązku alimentacyjnym wszystkie koszty utrzymania mieszkania pokrywał S. S.. Pozwana w dacie orzekania o obowiązku alimentacyjnym była schorowana, pozostawała w leczeniu kardiologicznym, laryngologicznym, neurologicznym, psychiatrycznym, okulistycznym, przy czym wszystkie wizyty odbywała w ramach NFZ. Pozwana nie była w stanie realizować recept na przepisywane jej leki za kwoty ok.200 złotych i realizowała je jedynie w kwotach 40-50 złotych miesięcznie.

W dacie orzekania o obowiązku alimentacyjnym S. S. pracował na stanowisku elektryk w firmie (...) z siedzibą w B. z wynagrodzeniem 1800 złotych netto. Pozwany pozostawał w leczeniu kardiologicznym i urologicznym, a także onkologicznym, oczekiwał wówczas na operację usunięcia guza. Powód utrzymywał mieszkanie w W., w którym zamieszkiwał on, pozwana i ich córka K. S., która wówczas studiowała, a której powód przekazywał na jej utrzymanie kwotę ok. 700 złotych miesięcznie.

Dowód : akta sprawy tut. Sądu sygn.akt III RC 301/13.

Po ustaleniu obowiązku alimentacyjnego S. S. względem pozwanej Z. S. strony nadal zamieszkiwały w mieszkaniu powoda w W. na Osiedlu (...). Powód nadal w całości utrzymywał to mieszkanie.

Dowód : okoliczność bezsporna.

W wyniku podziału majątku pomiędzy stronami dokonanego postanowieniem tut. Sądu z dnia 5 czerwca 2014r. sygn.akt I Ns 968/13 pozwanej przypadło całe wyposażenie mieszkania powoda położonego w W. na ul. (...) oraz tytułem dopłaty od powoda kwota 17.000 złotych płatna w terminie 2 miesięcy od prawomocności ww postanowienia, postanowienie to uprawomocniło się z dniem 26.06.2014r. Powód spłacił pozwaną Z. S. w kwocie 17.000 złotych terminowo tj. w sierpniu 2014r.

Dowód : kopia postanowienia z dnia 5 czerwca 2014r. k. 93-94, zeznania pozwanej k. 204.

Wyrokiem z dnia 6 marca 2015r. sygn.akt I C 911/14 Sąd Rejonowy w Olkuszu uwzględnił w całości powództwo S. S. i nakazał pozwanej Z. S. aby opuściła i opróżniła z rzeczy zajmowany lokal mieszkalny na Osiedlu (...) w W. . Jednocześnie Sąd orzekł o braku uprawnienia pozwanej Z. S. do otrzymania lokalu socjalnego. Pozwana zamieszkiwała jeszcze przez czas trwania okresu ochronnego w mieszkaniu powoda i zobowiązała się wówczas pokryć wszelkie opłaty czynszowe związane z użytkowaniem lokalu , i tak dokonała ona terminowych wpłat za okres od 7 marca 2015r. do 10 listopada 2015r. Pozwana utrzymywała się w tym okresie ze środków ze spłaty w kwocie 17.000 złotych dokonanej przez powoda na jej rzecz.

W miarę upływu czasu powód sprzeciwił się jednak regulowaniu przez pozwaną opłat za czynsz. W konsekwencji w listopadzie 2015r. pozwana otrzymała pismo z (...) Spółdzielni Mieszkaniowej o zwrocie na jej rzecz wpłat czynszowych za ww okres w wysokości 1.320 złotych , a to z uwagi na niewyrażenie zgody przez powoda na wpłatę czynszu przez byłą żonę.

Dowód : zeznania pozwanej Z. S. k. 204.

W miesiącu grudniu 2015r. przed Wigilią pozwana Z. S. wyprowadziła się z mieszkania powoda w W. , a wymeldowała się z mieszkania powoda w W. w kwietniu 2016r. Pozwana zamieszkała w wynajętym od Spółki Towarzystwa Budownictwa (...) (TBS) (...) S.A w K. mieszkania w K. o powierzchni 32,5 m² (pokój z kuchnią). Podpisując umowę na wynajem tego mieszkania Z. S. zobowiązała się uiścić kaucję w wysokości 12 - krotności miesięcznego czynszu na wypadek nieregulowania w terminie opłat czynszowych . Pozwana zapłaciła kaucję przy podpisaniu umowy z TBS w wysokości 5.050,56 złotych , która to kwota pochodziła ze środków z otrzymanej od powoda spłaty . Pozwana urządziła mieszkanie wykorzystując stare meble z mieszkania w W. , które przypadły jej w wyniku podziału majątku wspólnego. Zakupiła na raty lodówkę za kwotę 1000 złotych , którą spłaca w 12 ratach po 65 złotych miesięcznie. Pozwana regularnie płaci czynsz w kwocie 500 złotych i opłatę za prąd którym jest ogrzewane mieszkanie w kwocie 200 złotych miesięcznie.

Dowód : zeznania pozwanej Z. S. k. 204 , umowa najmu lokalu mieszkalnego z dnia 8.01.2016r. k. 24-27 , rachunki i faktry dot. utrzymania pozwanej k. 29-35 , k.37-40 , k.181-183.

W połowie miesiąca sierpnia 2015r. pozwana Z. S. nabyła prawo do emerytury , którą pobiera w kwocie 1086 złotych. Nie posiada innych dochodów poza kwotą 300 złotych alimentów otrzymywanych od powoda. Po opłaceniu rachunków związanych z utrzymaniem mieszkania i ratą kredytową pozwanej pozostaje na życie kwota 500 złotych miesięcznie. Pozwana nie posiada żadnych oszczędności , nieruchomości. Środki otrzymane od powoda tytułem spłaty przeznaczyła na utrzymanie w okresie od sierpnia 2014 do sierpnia 2015r. , kiedy pozostawała bez żadnych stałych dochodów oraz na pokrycie kosztów przeprowadzki , zakup pralki do mieszkania , uiszczenie kaucji za wynajęte od TBS mieszkanie i na usługę detektywistyczną.

Pozwana pozostaje w leczeniu reumatologicznym , okulistycznym , kardiologicznym, laryngologicznym , neurologicznym , wizyty lekarskie odbywa w ramach NFZ. Koszt przepisanych pozwanej przez lekarzy leków wynosi około 200 złotych , przy czym pozwana kupuje tańsze odpowiedniki lub leki tańsze o podobnym działaniu bez recepty za kwoty maksymalnie 50 złotych.

Pozwana robi zakupy spożywcze w sklepie (...) kupując produkty żywnościowe w promocji , z przecenami lub przeterminowane. Pomaga pozwanej jej kuzynka przekazując czasami warzywa i owoce z własnej działki , a siostra od czasu do czasu przekazuje pozwanej kurę domowego chowu lub kilka jajek i doładowując jej konto do telefonu. Pozwana kupuje sporadycznie odzież w sklepach z odzieżą używaną np. płaszcz na zimę za 9 złotych. Zimą pozwana marzła w mieszkaniu gdyż oszczędzała na prądzie , którym jest ogrzewane mieszkanie.

Dowód : zeznania pozwanej Z. S. k. 204 , zeznania świadków R. R. k. 194-195 , T. M. k. 195 , I. D. k. 195 , decyzja o przyznaniu emerytury k. 28 , rachunki i faktury dot. utrzymania pozwanej k. 29-35 , k. 37-40 , k. 181-183 , umowa o kredyt z dnia 3.12.2015r. k. 46 , dokumentacja medyczna dot. leczenia pozwanej i kopie recept k. 118 -18 , k.36 i 49.

Powód S. S. ma 58 lat , z zawodu jest elektrykiem. Jest właścicielem mieszkania w W. na Osiedlu (...) , w którym zameldowany jest on oraz córka K. S. , która studiuje i mieszka w K. . Mieszkanie stoi puste po tym jak pozwana opróżniła je z mebli i sprzętów , które przypadły jej w wyniku podziału majątku wspólnego stron. Z tego względu powód nie przebywa w tym mieszkaniu na stałe i nie sypia w nim. Powód przebywa i sypia - jak podał - u znajomych jednak odmówił podania gdzie , u kogo i na jakich zasadach u nich pomieszkuje. S. S. utrzymuje mieszkanie w W. płacąc czynsz i pozostałe opłaty w łącznej kwocie ok. 700 złotych miesięcznie. Powód nosi się z zamiarem sprzedaży tego mieszkania.

Dowód : zawiadomienie (...) Spółdzielni Mieszkaniowej o wysokości opłat z dnia 2 marca 2016r. k. 96 , zeznania powoda k. 203 , protokół oględzin lokalu – mieszkania położonego w W. na Osiedlu (...) k. 196-197.

Przez okres od 01.10.2013r do dnia 31 grudnia 2015r. S. S. był zatrudniony na stanowisku elektryk w firmie (...) z siedzibą w B. z wynagrodzeniem 1800 złotych netto. Z tą datą umowa zawarta na czas określony uległa rozwiązaniu , pracodawca nie zawarł z powodem nowej umowy. W okresie od 14 października 2015r. do miesiąca kwietnia 2016r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim i otrzymywał zasiłek chorobowy w wysokości ok. 1200 złotych miesięcznie. Decyzją Starostwa Powiatowego w O. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności powód został zaliczony do stopnia niepełnosprawności – lekkiego. Powód starał się o uznanie go przez lekarza orzecznika ZUS za niezdolnego do pracy jednak orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 23.03.2016r. uznano , że powód rokuje odzyskanie zdolności do pracy i ustalono powodowi uprawnienie do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 3 miesięcy od daty wyczerpania zasiłku chorobowego. Od 8 kwietnia 2016r. do 8 lipca 2016r. powód przebywa na świadczeniu rehabilitacyjnym w wysokości 1.400 złotych miesięcznie. Po upływie tego okresu powód stanie się formalnie zdolny do podjęcia pracy.

Powód podejmuje się i wykonuje prace dorywcze w zakresie wykonywania usług elektrycznych.

Powód użytkuje i utrzymuje samochód marki O. (...). Nadal pomaga finansowo córce K. S. i tak w styczniu 2016 dokonał na jej rzecz przelewu kwoty 350 złotych w lutym 2016r. kwoty 100 złotych , a w marcu kwoty 200 złotych.

Dowód : orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 23.03.2006r. k. 78 , orzeczenie Starostwa Powiatowego w O. Zespół do Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 18.02.2016r. k. 80 , zaświadczenie ZUS o przedłożeniu przez powoda wniosku o zasiłek/świadczenie rehabilitacyjne z dnia 30.03.2016r. i 23.03.2016r. k. 82 i k.84 , zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach , świadczeniach z dnia 30.03.2016r. i z dnia 23.03.2016r. k. 83-85 , świadectwo pracy powoda k. 86 , zeznania powoda k. 203 , wygenerowane elektronicznie potwierdzenia przelewów k. 87-89 , sprawozdanie dot. realizacji umowy o wykonanie usługi detektywistycznej z dnia 1 marca 2016r. k. 198-202.

Powód S. S. pozostaje w leczeniu neurologicznym , urologicznym , laryngologicznym , okulistycznym , kardiologicznym , onkologicznym . Zażywa stale leki na które wydatkuje kwotę 200 złotych miesięcznie.

Dowód : rachunki faktury dot. utrzymania powoda k. 97-106 , zeznania powoda k. 203.

Sąd zważył, co następuje:

Podłoże materialnoprawne rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie stanowią przepisy art. 138 krio w zw. z art. 60 § 1 krio.

Art. 60 § 1 krio wyraża podstawę tzw. zwykłego obowiązku alimentacyjnego. Przewiduje, że małżonek rozwiedziony , który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku , może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczenia środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego i możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

Stan niedostatku w rozumieniu art. 60 § 1 krio zachodzi i można o nim mówić wówczas, kiedy małżonek własnymi siłami nie może zaspokoić w całości lub w części swoich usprawiedliwionych potrzeb, a nadto nie może zapewnić sobie dodatkowych źródeł dochodu z racji braku koniecznych kwalifikacji, których z kolei nie może nabyć z uwagi

na konieczność sprawowania opieki czy też z uwagi na stan zdrowia. Innymi słowy jest to sytuacja, kiedy osoba dochodząca roszczenia nie ma możliwości majątkowych i zarobkowych pozwalających sprostać swoim uzasadnionym potrzebom , a dodatkowo nie jest w zdolna własnymi siłami i przy pomocy własnych środków zapewnić sobie właściwych warunków bytowych.

Sąd Najwyższy uznał za osoby znajdujące się w niedostatku takie, które "nie posiadają własnych środków w postaci wynagrodzenia za prace, emerytury czy renty, ani też dochodów z własnego majątku", przy czym zauważył również, że "nie można mówić o niedostatku osoby, która przez zbycie swego majątku lub jego części mogłaby sama i to na dłuższy czas z własnych środków zaspokoić swe usprawiedliwione potrzeby"(uchwała SN z 16 grudnia 1987, III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42). Warto przywołać w tym miejscu także stanowisko prezentowane w literaturze przedmiotu, iż "niedostatkowi w rozumieniu kodeksu rodzinnego i opiekuńczego odpowiada termin bieda absolutna, tj. brak możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb człowieka: żywnościowych, mieszkaniowych i zdrowotnych"(T. Smyczyński "System prawa prywatnego.Prawo rodzinne i opiekuńcze. ", Wyd. CH Beck, W-wa 2003, s. 701).

Trzeba wyraźnie podkreślić, że niedostatek ma charakter względny, stąd też małżonek domagający się alimentów winien w pełni wykorzystać wszystkie możliwości w celu uzyskania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych własnych potrzeb (wyrok SA w Poznaniu z 10 lutego 2004 r., I ACa 1422/03, W.. 2005, Nr 2, poz. 46).

Sąd rozstrzygający w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego określonego w art. 60 § 1 krio, jest zobligowany uwzględnić nie jedynie rzeczywiste zarobki i dochody osiągnane przez uprawnionego, ale także powinien zważyć na potencjał zarobkowy tej osoby, możliwy do urzeczywistnienia przy dołożeniu przez nią należytej staranności. Orzeczenie bowiem winno być uwarunkowane również skalą dochodów, jakie uprawniony mógłby uzyskać adekwatnie do posiadanych sił, możliwości i kwalifikacji.

Z kolei art. 138 krio przewiduje możliwość żądania zmiany orzeczenia o alimentach, w razie następczej zmiany stosunków. Obowiązek alimentacyjny nie ma charakteru stałego, ale uwarunkowany jest układem okoliczności faktycznych, które mogą się zmieniać w czasie. Przesłanką modyfikacji (uchylenia) obowiązku alimentacyjnego może być jednak wyłącznie istotna zmiana stosunków, którą należy rozpatrywać dwukierunkowo. Może dotyczyć bowiem zarówno sytuacji uprawnionego, jak i zobowiązanego- jeśli tylko oznacza pogorszenie lub poprawę ich sytuacji materialnej. Wówczas uaktualnia pytanie o sens utrzymywania obowiązku alimentacyjnego na dotychczasowym poziomie.

Powód S. S. wprawdzie obecnie nie posiada stałego zatrudnienia , gdyż jego umowa o pracę uległa rozwiązaniu i aktualnie od kilku miesięcy pobierał zasiłek chorobowy , a obecnie świadczenie rehabilitacyjne , jednak powód nie został uznany za niezdolnego do pracy , o co zabiegał. Zatem po upływie okresu przyznania mu świadczenia rehabilitacyjnego powód może podjąć pracę w swoim zawodzie elektryka w którym posiada doświadczenie . Potrzeby obecnego rynku pracy wskazują , że osoby posiadające zawód elektryka są poszukiwane i powód nie będzie miał problemu za znalezieniem pracy. Podnieść należy , że nawet w okresie pobytu na zasiłku chorobowym powód wykonywał zlecenia w zakresie usług elektrycznych , a zatem jak Sąd wnioskuje osiągał z tego dodatkowe dochody. W ocenie Sądu sytuacja materialno-bytowa powoda pozwala mu na zaspokajanie jego potrzeb własnych, a także zapłatę alimentów na rzecz pozwanej w dotychczasowej wysokości. Powód jest właścicielem mieszkania i nosi się z zamiarem jego sprzedaży. Okoliczności podane przez powoda wskazują jednak na to , że powód nie spieszy się z jego sprzedażą choć nie mieszka w tym mieszkaniu , a pokrywa koszty jego utrzymania. Świadczy to o tym , że sytuacja powoda nie jest aż tak zła jak w toku postępowania próbował przedstawić to powód. S. S. nie podał też gdzie , na jakich zasadach i u kogo mieszka , co wskazuje na to , że powód ukrywa swoją faktyczną sytuacją majątkową. Materiał dowodowy w sprawie wskazuje ponadto , że powód nadal finansowo pomaga pełnoletniej córce K. dokonując przelewów na jej rzecz kwot od 100-350 złotych miesięcznie. Sytuacja zdrowotna powoda również nie zmieniła się w sposób istotny. Dolegliwości i schorzenia, na które S. S. uskarża się obecnie, trwały już wówczas, kiedy zasądzono alimenty. Toteż nie zwiększyły się w sposób odczuwalny wydatki na pokrycie kosztów leczenia.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda, że nie pracuje dorywczo wykonując zlecenia w zakresie usług elektrycznych oraz, że nie pomaga finansowo córce K. S., albowiem zeznania powoda w tym zakresie są sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zebranym w sprawie.

Jednocześnie Sąd zważył na sytuację pozwanej Z. S.. Pozwana uzyskała wprawdzie prawo do emerytury i pobiera ją w wysokości 1087 złotych miesięcznie, ale jednocześnie na skutek konieczności zastosowania się do orzeczenia o eksmisję pozostała bez dachu nad głową i zmuszona została do wynajęcia mieszkania i do samodzielnego ponoszenia kosztów jego utrzymania w kwocie 700 złotych miesięcznie. W dacie orzekania o obowiązku alimentacyjnym pozwana wprawdzie nie posiadała świadczenia emerytalnego i nie miała żadnych stałych dochodów ale zamieszkiwała w mieszkaniu powoda i nie obciążały ją koszty utrzymania tego mieszkania, gdyż w całości ponosił je powód.

Obecnie po zapłaceniu przez powódkę kosztów utrzymania mieszkania i raty pożyczki zaciągniętej na zakup lodówki pozwanej pozostaje z emerytury kwota około 250 złotych na cały miesiąc. Tylko dzięki alimentom otrzymywanym od powoda i skromnej rzeczowej pomocy siostry i kuzynki, pozwana jest w stanie przetrwać bardzo skromnie cały miesiąc. Emerytura wraz z dotychczasowymi alimentami, stanowią dla pozwanej jedyne źródło dochodu. Co więcej nie można wymagać od pozwanej poszukiwania dodatkowych źródeł dochodu (dodatkowego zatrudnienia), skoro jest kobietą w podeszłym już wieku i zasługuje na możliwość korzystania z owoców dotychczasowej pracy (emerytura), w tym z prawa do zasłużonego odpoczynku. Dodatkowo podnieść należy, że pozwana jest osobą schorowaną, środki finansowe nawet łącznie z alimentami od powoda nie pozwalają jej na wykupienie wszystkich leków, jak również odbycie choćby sporadycznie pilnej prywatnej wizyty lekarskiej.

Zdaniem Sądu nadal utrzymuje się wyraźna dysproporcja materialna pomiędzy stronami. Bez wątpienia natomiast alimenty służą pozwanej do pokrycia comiesięcznych wydatków na utrzymanie i leczenie. W przekonaniu Sądu, sytuacja pozwanej zdecydowanie nie uległa poprawie, jej usprawiedliwione potrzeby i wydatki nie odpadły. W efekcie niezasadnym byłoby pozbawić ją dodatkowych środków utrzymania w postaci alimentów. Uchylenie alimentów skazywałoby pozwaną na życie w skrajnej nędzy za kwotę 200 -300 złotych miesięcznie (po zapłaceniu kosztów utrzymania mieszkania).

Ważąc zgromadzony w niniejszej sprawie materiał, Sąd uznał, że nie zaszła ani po stronie powoda, ani też po stronie pozwanej zmiana stosunków na tyle istotna, by w sposób przekonujący i rzeczywisty zasadnie pozwalała uchylić obowiązek alimentacyjny. W tym stanie rzeczy, Sąd oddalił powództwo.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 kpc.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej pozwanej z urzędu przez adw. M. S. Sąd rozstrzygnął na podstawie § 2, § 4 ust 1 i 3 i § 8 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z dnia 5.11.2015r. poz. 1801) zasądając na rzecz pozwanej Z. S. od powoda S. S. kwotę 738,00 złotych w tym podatek VAT.

SSR Barbara Halamus-Dyląg